Súd:	Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka:	16Cos/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1423203020
Dátum vydania rozhodnutia:	30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Michal Kubiš
ECLI:	ECLI:SK:MSBA4:2024:1423203020.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudcom JUDr. Michalom Kubišom v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, XXX XX D., zastúpená zákonným zástupcom E. F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, XXX XX D., G. H. I. J. K. G. B., advokátskou kanceláriou so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598, substitučne JUDr. Daliborom Kuciaňom, advokátom so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, proti žalovaným: 1/ L. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. F. XXXX/XX, XXX XX D., zastúpený JUDr. Ľuboslavom Kašubom, advokátom so sídlom Na vŕšku 1, 811 01 Bratislava, IČO: 44 547 421, 2/ KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o náhradu škody a ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy v peniazoch, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaní 1/ a 2/ sú p o v i n n í zaplatiť žalobkyni sumu 598,50 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% zo sumy 598,50 eura od 29.09.2022 do zaplatenia a zo sumy 7.047,29 eura od 29.09.2022 do 02.06.2023, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého z nich.

II. Žalovaní 1/ a 2/ sú p o v i n n í zaplatiť žalobkyni sumu 3.000 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého z nich.

III. Súd žalobu vo zvyšnej časti zamieta.

IV. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 05.07.2023 domáhala od žalovaných 1/ a 2/ zaplatenia sumy 5.404,20 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5.404,20 eura od 28.09.2022 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 12.610,50 eura od 28.09.2022 do 12.05.2023 titulom bolestného, ďalej zaplatenia sumy vo výške 3.875,27 eura spolu

s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.875,27 eura od 28.09.2022 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 7.047,29 eura od 28.09.2022 do 02.06.2023 titulom nákladov spojených s liečením, ako aj zaplatenia náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 35.000 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne od 28.09.2022 do zaplatenia s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného. Na odôvodnenie žaloby uviedla, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 17.10.2022, č. k. 3T/61/2022-401, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, bol žalovaný 1/ uznaný za vinného, že dňa 07.07.2021 v čase okolo 12:55 hod. v D. – M. A. N., A. O. G. P. trati viedol osobné motorové vozidlo tov. značky Q. R., EČV: D. smerom do mestskej časti M. A. N., pričom v blízkosti autobusovej zastávky s názvom Kamenáče v rozpore s § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov neprispôsobil rýchlosť jazdy okolnostiam, ktoré mohol predvídať, v dôsledku čoho došlo ku zrážke s maloletou A., nar. XX.XX.XXXX, ktorá prechádzala cez vozovku z pohľadu vodiča z pravej strany na ľavú, a to mimo priechodu pre chodcov v čoho dôsledku poškodená N.S. utrpela ťažké zranenia, a to poranenie postihujúce viaceré oblasti tela, difúzne poranenie mozgu a mozočka, pomliaždenie kostrče s dobou liečenia minimálne 4 týždňov a mozgový edém s nutnosťou hospitalizácie na anesteziologicko-resustitačnom oddelení s celkovou dobou liečenia minimálne 4 – 6 mesiacov s tým, že poškodená bola kontinuálne v nemocničnej starostlivosti od 07.07.2021 do 15.10.2021 a po dobu 3 mesiacov používala ortézu trupu – 3 bodový korzet a následne po prepustení do domácej liečby bola odkázaná na celodennú starostlivosť rodinných príslušníkov a rehabilitácie (ďalej len „skutok“), teda inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona. Uviedla, že žalovaný 1/ za skutok (subjektívne) zodpovedá nielen podľa § 415 Občianskeho zákonníka, ale najmä podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a keďže bol súčasne i prevádzkovateľom predmetného motorového vozidla (tov. značky Q. R., EČV: D., ďalej aj ako „motorové vozidlo“), zodpovedá (objektívne) za škodu aj podľa § 427 Občianskeho zákonníka a existuje i zodpovednosť za spôsobený zásah do osobnosti fyzickej osoby. Ďalej uviedla, že predmetné motorové vozidlo bolo v čase spáchania skutku žalovaným 1/ povinne zmluvne poistené u žalovaného 2/ a na základe uvedeného je v tomto konaní rovnako žalovaným (pasívne legitimovaným). Poukázala na to, že listom zo dňa 24.01.2023 si uplatnila u žalovaného 2/ škodu a nemajetkovú ujmu, konkrétne: A) nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 35.000 eur, B) majetkovú škodu - náklady na liečenie a liečbu vo výške 10.922,56 eura, ktoré preukazovala vystavenými a zaplatenými daňovými dokladmi: (i) faktúrou číslo 2021000295 zo dňa 12.11.2021 na sumu 415,70 eura; (ii) faktúrou číslo 2021000301 zo dňa 19.11.2021 na sumu 389,70 eura; (iii) pokladničným dokladom číslo 0024500 zo dňa 16.12.2021 na sumu 111,36 eura; (iv) faktúrou číslo 2021000338 zo dňa 07.01.2022 na sumu 233,80 eura; (v) faktúrou číslo 010220010 zo dňa 10.01.2022 na sumu 740 eur; (vi) faktúrou číslo 11002539 zo dňa 03.02.2022 na sumu 102 eur; (vii) faktúrou číslo 010220127 zo dňa 09.03.2022 na sumu 1.100 eur; (viii) faktúrou číslo 010220230 zo dňa 25.04.2022 na sumu 880 eur; faktúrou číslo 010210471 zo dňa 23.11.2021 na sumu 2.950 eur; (x) potvrdenia PHYSI MEDICAL na sumu 855 eur; (xi) faktúrou číslo 2022000165 zo dňa 15.04.2022 na sumu 454,40 eura; (xii) pokladničným dokladom číslo 0001 zo dňa 04.05.2022 na sumu 1.075 eur; (xiii) faktúrou číslo 2022/14 zo dňa 05.05.2022 na sumu 700 eur; (xiv) pokladničným dokladom číslo 0025794 zo dňa 31.05.2022 na sumu 47,60 eura; (xv) pokladničným dokladom číslo 0025795 zo dňa 31.05.2022 na sumu 868 eur a C) bolestné vo výške 18.014,70 eura v zmysle lekárskeho posudku L. S. B., G. – traumatológ – detský chirurg a L. E. D., G. – zástupca prednostu KDCH, zo dňa 15.06.2022 za 795 bodov x 22,66 eura. Uviedla, že žalovaný 2/ dňa 12.05.2023 zaplatil na účet jej zákonného zástupcu sumu 12.610,50 eura (titulom bolestné), pričom žalovaný 2/ listom zo dňa 11.05.2023 oznámil, že si uplatnil spoluvinu žalobkyne vo výške 30%, nakoľko prechádzala cez vozovku mimo priechodu pre chodcov a dňa 02.06.2023 zaplatil žalovaný 2/ na účet jej zákonného zástupcu sumu 7.047,29 eura (titulom nákladov spojených s liečením), pričom žalovaný 2/ listom zo dňa 01.06.2023 rovnako oznámil, že si uplatnil spoluvinu žalobkyne vo výške 30%, nakoľko prechádzala cez vozovku mimo priechodu pre chodcov. K uplatnenej spoluvine uviedla, že toto je nedôvodné a najmä účelové, a to z dôvodu, že chodec môže prechádzať cez vozovku mimo priechod pre chodcov (§ 53 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov), pričom neporušila žiadnu zákonnú povinnosť, ako i z najpodstatnejšieho dôvodu, že v danom mieste, kde bola spôsobená dopravná nehoda výlučne právoplatne odsúdeným žalovaným 1/, ani priechod pre chodcov nie je. Poukázala na to, že okrem skutočnosti, že žalovaný 2/ nezaplatil náhradu nemajetkovej ujmy a škodu titulom bolestného a nákladov spojených s liečením v plnej výške, nezaplatil ani zákonné úroky z omeškania riadne uplatnené a zdôvodnené, pričom základný rámec, pre ktorý si ich uplatnila (odo dňa nasledujúceho po preštudovaní spisu žalovaným 1/, v tom čase obvineným, dňa 27.09.2022), vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.04.2022, sp. zn. 6To/8/2002, publikované

pod R 74/2002 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky. Ďalej uviedla, že žalovaný 1/ svojim protiprávnym konaním zasiahol neoprávnene i do jej práva na ochranu osobnosti, ako i jej rodičov, podľa ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka, ktoré zahŕňa právo na ochranu súkromného a rodinného života, zdravia, duševnej a telesnej integrity a konaním špecifikovaným nielen v uznesení o vznesení obvinenia, ale i v právoplatnom trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 17.10.2022, č.k. 3T/61/2022-401, privodil jej už právoplatne odsúdený žalovaný 1/ závažnú ujmu, nakoľko v dôsledku dopravnej nehody pociťuje (a bude pociťovať až do konca svojho života) silný pocit šoku, traumy, strachu, bezmocnosti, zúfalstva, beznádeje, absolútnej straty možnosti sa uplatniť v živote s trvalými následkami na jej zdraví, čo sa výrazným spôsobom odrazilo (a bude neustále odrážať) na fyzickom a duševnom stave a psychickom rozpoložení nielen jej (najmä na jej duševnom zdraví), ale i jej rodičov. Uviedla, že žalovaný 1/ svojim protiprávnym konaním a absolútnym nerešpektovaním pravidiel cestnej premávky jej spôsobil neodstrániteľnú a trvalú ujmu na zdraví a telesnej integrite a doživotne ovplyvnil jej súkromný, pracovný a rodinný život, a to jednotlivo a spolu celej rodiny. Poukázala na to, že následky tohto zásahu do jej osobnostných práv sú nereparovateľné a trvalé, náhrada nemajetkovej ujmy poskytnutá v peniazoch môže aspoň takto prispieť k zmierneniu vzniknutého stavu.

2. Žalovaný 1/ žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. K nemajetkovej ujme v peniazoch vo výške 35.000 eur uviedol, že žalobkyňa nemá na jej náhradu nárok, pričom poukázal na znenie § 16, § 444 a § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka, judikatúru, ako aj na § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z., pričom mal za to, že za škodu na zdraví, ktorá sa hradí z povinného zmluvného poistenia (ďalej aj „PZP“) sa nepovažuje nemajetková ujma spôsobená zásahom do práv uvedených v § 11 a nasl. OZ. Poukázal tiež na princíp adekvátnej príčinnej súvislosti a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/68/2020 zo dňa 31.3.2021, v ktorom súd uviedol, že „o škode na psychickom zdraví možno uvažovať len v prípade, ak konanie páchateľa rezultuje do poškodenia psychického zdravia osoby, resp. poškodeného, čo možno preukázať napríklad potrebou navštevovania psychiatria. Stres či traumu, ktoré vznikli v dôsledku spáchania trestného činu, nemožno samé osebe kvalifikovať ako ujmu na psychickom zdraví v zmysle § 444 Občianskeho zákonníka.“ K uplatnenému bolestnému a nákladom spojeným s liečením (a nesúhlasu žalobkyne s pomerným krátením náhrady škody) navrhol, aby súd pripojil k tomuto konaniu trestný spis Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/61/2022, ktorého súčasťou je znalecký posudok znaleckej organizácie z odboru cestná doprava - odvetvie nehody v cestnej doprave K. B., B. č. 1/2022 zo dňa 16.01.2022, z ktorého je zrejmé, že by zabránil stretu so žalobkyňou (chodkyňou) výlučne iba v jednom prípade a to, ak by na počiatku nehody išiel rýchlosťou nižšou ako je povolená max. rýchlosť v tomto úseku, t.j. ak by jazdil rýchlosťou do 39,4 + 43,6 km/h a za súčasného splnenia aj ďalších podmienok, napr. maximálnym dosiahnuteľným brzdným spomalením vzhľadom na povrch vozovky už 18 m pred miestom kolízie a pod., teda inými slovami povedané, ani pri včasnej reakcii na chybné konanie žalobkyne (chodkyne) by nemal možnosť zabrániť zrážke so žalobkyňou (chodkyňou) s maximálnym intenzívnym brzdením z rýchlosti vyššej ako cca 39,4 km/h do 43,6 km/h.. Poukázal na to, že sám znalec v tomto posudku jednak vyjadruje úvahu o tom, či má vodič vozidla (žalovaný 1/) povinnosť pohybovať sa v úseku dopravnej nehody rýchlosťou nižšou ako je povolená rýchlosť t.j. v rozmedzí 39,4 – 46,6 km/h a ponecháva to iba na právnom posúdení a jednak v posudku popisuje chybné správanie žalobkyne, ktoré bolo nesúladné s príslušnými ustanoveniami právnych predpisov, pričom podľa znaleckého posudku to bola práve žalobkyňa, ktorá spôsobila dopravnú nehodu svojim náhlym vstúpením do vozovky. Uviedol, že mu bolo súdom kladené za vinu, že mal prispôsobiť rýchlosť jazdy okolnostiam, ktoré mohol predvídať, teda mal ísť rýchlosťou nižšou ako je max. povolená, keď videl, že už pred žalobkyňou prebiehala cez vozovku jej kamarátka. Mal za to, že práve tento posudok preukazuje spoluzavinenie žalobkyne na dopravnej nehode a teda aj na spôsobenej škode, a preto žalovaný 2/ správne postupoval, keď vyhodnotil spoluzavinenie žalobkyne na spôsobenej škode.

3. Žalovaný 2/ rovnako žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. K uplatnenej spoluvine žalobkyne uviedol, že toto je založené zo znaleckého dokazovania, a to znaleckého posudku č. 1/2022, znaleckej organizácie K. B., B. zo dňa 16.01.2022, kde na str. 18 znalec uvádza „Správanie sa chodkyne na vozovke, resp. pred vstupom do vozovky ulice Cesta pri železničnej trati nebolo z technického hľadiska správne, nebolo v súlade s príslušnými ustanoveniami platných predpisov. Chodkyňa prechádzala cez vozovku ulice Cesta pri železničnej trati mimo vyznačeného priechodu pre chodcov a do jazdného pruhu vozovky ulice Cesta pri železničnej trati smerom do mestskej časti M. A. N. vstúpila v čase, keď" to celková dopravná situácia v mieste dopravnej nehody neumožňovala. Chodkyňa vytvorila vstupom do vozovky ulice Cesta pri železničnej trati vodičovi Q. kolíznu situáciu.“ Poukázal na to, že okrem iného uvedené správanie žalobkyne (chodkyne) vyplýva aj z výpovedí svedkov z miesta dopravnej

nehody. K nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch uviedol, že z aktuálnej rozhodovacej praxe všeobecných súdov vyplýva, že uplatnený nárok je neprimeraný, pričom je nutné prihliadať na judikatúrou ustálené kritériá pre jej určenie, a to kritériá na strane obete aj na strane pôvodcu zásahu. Uviedol, že kritériá, ktoré je potrebné skúmať na strane obete, sú podľa aktuálnej rozhodovacej praxe všeobecných súdov najmä intenzita zásahu do osobnostnej sféry obete, intenzita zásahu do zdravia a telesnej integrity obete a okolnosti za ktorých prišlo k zásahu, a kritériá, ktoré je potrebné skúmať na strane pôvodcu zásahu, sú podľa aktuálnej rozhodovacej praxe všeobecných súdov najmä postoj pôvodcu zásahu (napr. prejavená ľútosť, ospravedlnenie), dopad udalosti do duševnej sféry pôvodcu zásahu, majetkové pomery pôvodcu zásahu a miera zavinenia, eventuálne miera spoluzavinenia obete.

4. Žalobkyňa nesúhlasila s tým, že by porušila právne predpisy a náhle vstúpila do vozovky žalovaného 1/, keď mala za to, že predmetné nie je preukazované ani prípadným pripojením trestného spisu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/61/2022, ktorý obsahuje znalecký posudok znaleckej organizácie K. B., B., č. 1/2022 zo dňa 16.01.2022. V súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu škody poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/65/2013 (R 1/2015) zo dňa 28.05.2014, podľa ktorého ten istý skutkový dej môže v niektorom prípade zakladať tak nárok na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej fyzickej osobe na jej osobnostných právach. Uviedla, že pokiaľ ide o žalovaného 1/ ako osobu zodpovednú za zásah do osobnostných práv žalobkyne, vec je potrebné právne posudzovať podľa ustanovení § 11, § 13, § 420, § 427, § 428 a § 853 Občianskeho zákonníka a ak zodpovedá žalovaný 1/ poškodenému aj za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla ako prevádzkovateľ vozidla, potom za použitia analógie (§ 853 Občianskeho zákonníka) zodpovedá tento prevádzkovateľ (aj) za nemajetkovú ujmu spôsobenú na chránených osobnostných právach fyzickej osoby. Uviedla tiež, že jednou z prvoradých hodnôt osobnosti každej fyzickej osoby je život, zdravie, telo, t. j. telesná integrita každého jedného jednotlivca a jeho nedotknuteľnosť, pričom obsahom práva na telesnú integritu je všeobecný zákaz neoprávnených zásahov občianskoprávnych subjektov do telesnej integrity osoby, na ktorú sa toto právo vzťahuje. Poukázala na to, že práva na ochranu osobnosti sú svojbytným a samostatným nárokom, ktorým Občiansky zákonník poskytuje osobitnú ochranu, a preto uplatnenie práva na náhradu škody nedoplňuje, nerozširuje, ani nenahrádza uplatnenie nárokov z titulu práva na ochranu osobnosti. Aplikujúc ustanovenia § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka mala za to, že uvedené ustanovenia umožňujú priznať náhradu nemajetkovej ujmy za zásah do osobnosti fyzickej osoby aj v dôsledku dopravnej nehody. Uviedla, že v danom prípade došlo preukázateľne k zásahu do jej osobnostného práva, konkrétne do jej práva na zdravie a telesnú integritu, ako aj do jej osobnostného práva na súkromie, rodinný život a práva na uplatnenie sa v pracovnom živote, v dôsledku dopravnej nehody, za ktorú je zodpovedný žalovaný 1/. So zreteľom na to, že morálna satisfakcia (§ 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka) nie je v danom prípade postačujúca, mala za to, že podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka má právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

5. Žalovaný 2/ poukázal na to, že spoluzavinenie žalobkyne na vzniku škody spočíva v tom, že pri pohybe/prechádzaní vozovky, sa riadne nepresvedčila o tom, že je bezpečné na vozovku vojsť a cez ňu prejsť, ako bolo popísané v znaleckom posudku, čím porušila prevenčnú povinnosť podľa § 415 OZ, pričom pri určovaní výšky uplatnenej miery spoluzavinenia žalobkyne vychádzal z rozhodovacej praxe súdov.

6. Súd vykonal vo veci dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav:

6.1. Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 17.10.2022, č.k. 3T/61/2022-401 bol žalovaný 1/ uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil tak, že dňa 07.07.2021 v čase okolo 12:55 hod. v D. – M. A. N., A. O. G. P. trati viedol osobné motorové vozidlo tov. značky Q. R., EČV: D. smerom do mestskej časti Devínska Nová Ves, pričom v blízkosti autobusovej zastávky s názvom J. v rozpore s § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov neprispôsobil rýchlosť jazdy okolnostiam, ktoré mohol predvídať, v dôsledku čoho došlo ku zrážke s maloletou A., nar. XX.XX.XXXX, ktorá prechádzala cez vozovku z pohľadu vodiča z pravej strany na ľavú, a to mimo priechodu pre chodcov v čoho dôsledku poškodená N.S. utrpela ťažké zranenia, a to poranenie postihujúce viaceré oblasti tela, difúzne poranenie mozgu a mozočka, pomliaždenie a hematóm pľúc, zlomenina stavca L2 s dobou liečenia minimálne 10 týždňov, zlomenina kostrče s dobou liečenia minimálne 4 týždňov a mozgový edém s nutnosťou hospitalizácie na anesteziologicko-resustitačnom

oddelení s celkovou dobou liečenia minimálne 4 – 6 mesiacov s tým, že poškodená bola kontinuálne v nemocničnej starostlivosti od 07.07.2021 do 15.10.2021 a po dobu 3 mesiacov používala ortézu trupu – 3 bodový korzet a následne po prepustení do domácej liečby bola odkázaná na celodennú starostlivosť rodinných príslušníkov a rehabilitácie. Za uvedený prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona bol žalovanému 1/ uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, ktorý mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov, pričom žalobkyňa bola so svojím nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 05.01.2023.

6.2 Faktúrou č. 2021000295 zo dňa 12.11.2021 (č.l. 9 spisu) I. O. T. O. B. fakturovalo žalobkyni za poskytnuté služby sumu 415,70 eura, faktúrou č. 2021000301 zo dňa 19.11.2021 (č.l. 9 spisu) I. O. T. O. B. fakturovalo žalobkyni za poskytnuté služby sumu 389,70 eura, z pokladničného dokladu zo dňa 16.12.2021 (č.l. 10 spisu) súd zistil, že žalobkyňa zaplatila špecializovanému liečebnému ústavu Marina sumu 111,36 eura, faktúrou č. 2021000338 zo dňa 07.01.2022 (č.l. 10 spisu) I. O. T. O. B. fakturovalo žalobkyni za poskytnuté služby sumu 233,80 eura, faktúrou č. 010220010 zo dňa 10.01.2022 (č.l. 11 spisu) I. O. T. O. B. fakturovalo žalobkyni za poskytnuté služby sumu 740 eur, faktúrou č. 11002539 zo dňa 03.02.2022 (č.l. 11 spisu) B. O. B. fakturovala žalobkyni za poskytnuté služby (intermodálne vzťahy 1, orientácia v priestore 2, auditívnu pamäť 2, vizuálna pamäť 2, intermodálne vzťahy 2,, vizuálna pamäť 3) sumu 102 eur, faktúrou č. 010220127 zo dňa 09.03.2022 (č.l. 12 spisu) I. O. T. O. B. fakturovalo žalobkyni za poskytnuté služby (last minute Intenzívny kurz cvičení s fyzioterapeutickou skupinou 1 týždeň v termíne od 28.2. do 4.3.2022) sumu 1.100 eur, faktúrou č. 010220230 zo dňa 25.04.2022 (č.l. 12 spisu) I. O. T. O. B. fakturovalo žalobkyni za poskytnuté služby (ambulantné terapie poskytnuté v termíne od 11.4. – 15.4. 2022) sumu 880 eur, faktúrou č. 010210471 zo dňa 23.11.2021 (č.l. 13 spisu) I. O. T. O. B. fakturovalo žalobkyni za poskytnuté služby (intenzívny rehabilitačný pobyt 2 x 1 týždeň v termíne od 8.11 do 19.11.2021) sumu 2.950 eur, faktúrou č. 2022000165 zo dňa 15.04.2022 (č.l. 13 spisu) I. O. T. O. B. fakturovalo žalobkyni za poskytnuté služby sumu 454,40 eura, z pokladničného dokladu č. 0001 zo dňa 04.05.2022 (č.l. 14 spisu) súd zistil, že žalobkyňa zaplatila KEON, s.r.o. za prenájom masky s dých. okruhom a sprostredkovanie služby sumu 1.075 eur, faktúrou č. 2022/14 zo dňa 05.05.2022 (č.l. 14 spisu) ambulancia hyperbarickej medicíny HBO Martin, s.r.o. fakturovala žalobkyni za poskytnuté služby (10 expozícii hyperbarickej oxygenoterapie) sumu 700 eur, z potvrdenia od G. L. (č.l. 15 spisu) súd zistil, že žalobkyňa absolvovala v zdravotníckom zariadení G. L. od 23.11.2021 – 11.02.2022 spolu 15 hodín fyzioterapie, za ktorú zaplatila sumu 855 eur, z pokladničných dokladov zo dňa 31.05.2022 (č.l. 15 spisu) súd zistil, že žalobkyňa zaplatila špecializovanému liečebnému ústavu Marina sumu 868 eur a sumu 47,60 eura.

6.3 Z lekárskeho posudku L. S. B., G. zo dňa 15.06.2022 (č.l. 16 spisu) súd zistil, že znalec ohodnotil bolestné žalobkyne na 795 bodov (položka č. 226 + zvýšenie 50% - 510 bodov, položka č. 111h - 35 bodov, položka č. 107a – 100 bodov a položka č. 78 – 150 bodov).

6.4. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 11.05.2023 s prílohou (č.l. 17 spisu) žalovaný 2/ oznámil žalobkyni, že dňa 10.05.2023 ukončil šetrenie poistnej udalosti likvidovanej na základe lekárskeho posudku, ktorý vystavil L. S. B., G., žalobkyni priznal poistné plnenie ako náhradu za bolestné v sume 12.610,50 eura, pričom uplatnil spoluvinu žalobkyne vo výške 30 %, nakoľko prechádzala cez vozovku mimo priechodu pre chodcov.

6.5. Z potvrdenia o transakcii (č.l. 18 spisu) súd zistil, že žalovaný 2/ zaplatil na účet zákonného zástupcu žalobkyne dňa 12.05.2023 sumu 12.610,50 eura.

6.6. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 01.06.2023 s prílohou (č.l. 18 spisu) žalovaný 2/ oznámil žalobkyni, že dňa 31.05.2023 ukončil šetrenie poistnej udalosti na základe doložených faktúr a pokladničných dokladov, žalobkyni priznal poistné plnenie ako náhradu nákladov spojených s liečením v sume 7.047,29 eura, pričom uplatnil spoluvinu žalobkyne vo výške 30 %, nakoľko prechádzala cez vozovku mimo priechodu pre chodcov a žalobkyni.

6.7. Z potvrdenia o transakcii (č.l. 19 spisu) súd zistil, že žalovaný 2/ zaplatil na účet zákonného zástupcu žalobkyne dňa 02.06.2023 sumu 7.047,29 eura.

6.8 Listom zo dňa 24.01.2023 (č.l. 20-21 spisu) si žalobkyňa uplatnila u žalovaného 2/ nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 35.000 eur, majetkovú škodu vo výške 10.922,56 eura titulom nákladov na liečenie a liečbu a škodu na zdraví titulom bolestného vo výške 18.014,70 eura.

6.9. Z trestného spisu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/61/2022 (uplatnenia nároku na náhradu škody zo dňa 30.05.2022) súd zistil, že žalobkyňa si uplatnila v trestnom konaní náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 35.000 eur a náhradu majetkovej škody vo výške 10.922,56 eura titulom nákladov na liečenie a liečbu.

6.10. Z trestného spisu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/61/2022 (zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu zo dňa 27.09.2022) súd zistil, že preštudovanie vyšetrovacieho spisu ČVS: KRP-80/ODN4-BA-2021 žalovaným 1/ sa uskutočnilo dňa 27.09.2022.

6.11. Z trestného spisu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/61/2022 (uplatnenia nároku na náhradu škody zo dňa 28.09.2022 – 2. doplnenie) súd zistil, že žalobkyňa si uplatnila v trestnom konaní náhradu bolestného v sume 18.014,70 eura, celkovo si tak uplatnila náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 35.000 eur a 5 % ročný úrok zo sumy 35.000 eur odo dňa nasledujúceho po preštudovaní spisu žalovaným 1/ do zaplatenia, majetkovú škodu vo výške 10.922,56 eura a 5 % ročný úrok zo sumy 10.922,56 eura odo dňa nasledujúceho po preštudovaní spisu žalovaným 1/ do zaplatenia a škodu na zdraví titulom bolestného vo výške 18.014,70 eura a 5 % ročný úrok zo sumy 18.014,70 eura odo dňa nasledujúceho po preštudovaní spisu žalovaným 1/ do zaplatenia.

6.12. Zo záverov znaleckého posudku znaleckej organizácie K. B., B., č. 1/2022 zo dňa 16.01.2022, ktorý je súčasťou trestného spisu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/61/2022 súd zistil, že (odpoveď na otázku č. 3) technika jazdy vodiča vozidla Q. nebola z technického hľadiska správna, nebola v súlade s príslušnými ustanoveniami platných predpisov. Vodič vozidla Q. začal na chodkyňu prechádzajúcu cez vozovku ulice Cesta pri železničnej trati mimo vyznačeného priechodu pre chodcov reagovať síce z technického hľadiska včas, ale nesprávnym prvkom v technike jazdy vodiča vozidla Q. bola počiatočná rýchlosť jazdy vozidla Q. [v rozsahu (54,4 ÷ 60,2) km/h], ktorá bola vyššia ako maximálna dovolená rýchlosť jazdy u uvedenom úseku (50 km/h).
V odpovedi na otázku č. 4 znalecká organizácia konštatovala, že správanie sa chodkyne vo vozovke, resp. pred vstupom do vozovky ulice Cesta pri železničnej trati nebolo z technického hľadiska správne, nebolo v súlade s príslušnými ustanoveniami platných predpisov. Chodkyňa prechádzala cez vozovku ulice Cesta pri železničnej trati mimo vyznačeného priechodu pre chodcov a do jazdného pruhu vozovky ulice Cesta pri železničnej trati smerom do mestskej časti Devínska Nová Ves vstúpila v čase, keď to celková dopravná situácia v mieste dopravnej nehody neumožňovala. Chodkyňa vytvorila vstupom do vozovky ulice Cesta pri železničnej trati vodičovi vozidla Q. kolíznu situáciu. Znalecká organizácia tiež J., že s prihliadnutím na celkovú dopravnú situáciu v úseku dopravnej nehody je otázkou právneho posúdenia, či chodkyňa svojím správaním sa vo vozovke ulice Cesta pri železničnej trati vytvorila vodičovi vozidla Q. v zmysle definície hľadiska prekážku náhlu.
V odpovedi na otázku č. 5 znalecká organizácia konštatovala, že príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska bolo nesprávne správanie sa chodkyne pri prechádzaní cez vozovku ulice Cesta pri železničnej trati (chodkyňa vstúpila do jazdného pruhu vozovky ulice Cesta pri železničnej trati smerom do mestskej časti Devínska Nová Ves v čase, keď to celková dopravná situácia v mieste dopravnej nehody neumožňovala). Chodkyňa vytvorila vstupom do vozovky ulice Cesta pri železničnej trati vodičovi vozidla Q. kolíznu situáciu. Za predpokladu, že vodič vozidla Q. mal povinnosť vzhľadom na celkovú dopravnú situáciu v mieste dopravnej nehody pohybovať sa vozidlom Q. rýchlosťou jazdy v rozsahu (39,4 ÷ 43,6) km/h a nižšou, potom je ďalším prvkom technickej príčiny dopravnej nehody okrem uvedeného nesprávna technika jazdy vodiča vozidla Q. (vodič vozidla Q. sa pohyboval v úseku dopravnej nehody rýchlosťou vyššou, ako v rozsahu (39,4 ÷ 43,6) km/h, t.j. takou rýchlosťou jazdy, ktorá mu znemožnila zabrániť stretu vozidla Q. s chodkyňou). Znalecká organizácia pritom uviedla, že je otázkou právneho posúdenia, či mal vodič vozidla Q. povinnosť pohybovať sa v úseku dopravnej nehody rýchlosťou jazdy v rozsahu (39,4 ÷ 43,6) km/h a nižšou.
V odpovedi na otázku č. 6 znalecká organizácia konštatovala, že vodič vozidla Q. nemohol z technického hľadiska stretu vozidla Q. s chodkyňou zabrániť za nasledovných predpokladov:
- za predpokladu počiatočnej rýchlosti jazdy vozidla Q. v rozsahu (52,3 ÷ 57,8) km/h, t.j. rýchlosti jazdy ako pri skutočnom priebehu nehodového deja v uvedenom úseku v okamihu začiatku reakcie vodiča vozidla Q. na chodkyňu a za predpokladu začiatku reakcie vodiča vozidla Q. na chodkyňu

v okamihu, ako pri skutočnom priebehu nehodového deja, t.j. v okamihu, keď sa vozidlo Q. nachádzalo vo vzdialenosti cca 18,0 m od VBM smerom do centra mesta (v tomto okamihu sa chodkyňa nachádzala tesne pred jazdným pruhom vozovky ulice Cesta pri železničnej R. vo vzdialenosti cca 0,3 m od čiary oddeľujúcej jazdný pruh vozovky ulice Cesta pri železničnej trati smerom do mestskej časti Devínska Nová Ves od krajnice) a následného brzdenia vozidla Q. maximálnym dosiahnuteľným brzdným spomalením vzhľadom na povrch vozovky. Za tohto predpokladu by k stretu vozidla Q. s chodkyňou došlo (rýchlosť jazdy vozidla Q. v okamihu tesne pred stretom s chodkyňou by bola v úrovni cca 43,4 km/h) – nezabránenie stretu vozidla Q. s chodkyňou pri počiatočnej rýchlosti jazdy vozidla Q. ako pri skutočnom priebehu nehodového deja, pri začiatku reakcie vodiča vozidla Q. ako pri skutočnom priebehu nehodového deja a pri brzdení vozidla Q. maximálnym dosiahnuteľným brzdením spomalením vzhľadom na povrch vozovky – alternatíva A;
- za predpokladu počiatočnej rýchlosti jazdy vozidla Q. v rozsahu (47,5 ÷ 52,5) km/h, t.j. rýchlosti jazdy rovnajúcej sa maximálne dovolenej rýchlosti jazdy v uvedenom úseku a za predpokladu začiatku reakcie vodiča vozidla Q. na chodkyňu v okamihu, ako pri skutočnom priebehu nehodového deja, t.j. v okamihu, keď sa vozidlo Q. nachádzalo vo vzdialenosti cca 18,0 m od VBM smerom do centra mesta (v tomto okamihu sa chodkyňa nachádzala tesne pred jazdným pruhom vozovky ulice Cesta pri železničnej trati vo vzdialenosti 0,3 m od čiary oddeľujúcej jazdný pruh vozovky ulice Cesta pri železničnej trati smerom do mestskej časti Devínska Nová Ves od krajnice) a následného brzdenia vozidla Q. maximálnym dosiahnuteľným brzdným spomalením vzhľadom na povrch vozovky. Za tohto predpokladu by k stretu vozidla Q. s chodkyňou došlo (rýchlosť jazdy vozidla Q. v okamihu, tesne pred stretom s chodkyňou by bola v úrovni cca 31,9 km/h) – nezabránenie stretu vozidla Q. s chodkyňou pri počiatočnej rýchlosti jazdy vozidla Q. ako pri skutočnom priebehu nehodového deja a pri brzdení vozidla Q. maximálnym dosiahnuteľným brzdným spomalením vzhľadom na povrch vozovky – alternatíva B.
Znalecká organizácia v odpovedi na otázku č. 6 tiež konštatovala, že vodič vozidla Q. mohol z technického hľadiska stretu vozidla Q. s chodkyňou zabrániť za týchto predpokladov:
- za predpokladu počiatočnej rýchlosti jazdy vozidla Q. v rozsahu (39,4 ÷ 43,6) km/h v uvedenom úseku a za predpokladu začiatku reakcie vodiča vozidla Q. na chodkyňu v okamihu, ako pri skutočnom priebehu nehodového deja, t.j. v okamihu, keď sa vozidlo Q. nachádzalo vo vzdialenosti cca 18,0 m od VBM smerom do centra mesta (v tomto okamihu sa chodkyňa nachádzala tesne pred jazdným pruhom vozovky ulice Cesta pri železničnej trati vo vzdialenosti 0,3 m od čiary oddeľujúcej jazdný pruh vozovky ulice Cesta pri železničnej trati smerom do mestskej časti Devínska Nová Ves od krajnice) a následného brzdenia vozidla Q. maximálnym dosiahnuteľným brzdným spomalením vzhľadom na povrch vozovky. Za tohto predpokladu by k stretu vozidla Q. s chodkyňou nedošlo, vozidlo Q. by pred koridorom pohybu chodkyne zastavilo – zabránenie stretu vozidla Q. s chodkyňou pri počiatočnej rýchlosti jazdy vozidla Q. v úrovni cca 41,5 km/h, pri začiatku reakcie vodiča vozidla Q. ako pri skutočnom priebehu nehodového deja a pri brzdení vozidla Q. maximálnym dosiahnuteľným brzdným spomalením vzhľadom na povrch vozovky – alternatíva C. Pritom ale znalecká organizácia uviedla, že je otázkou právneho posúdenia, či mal vodič vozidla Q. povinnosť pohybovať sa v úseku dopravnej nehody rýchlosťou jazdy vypočítanou v predchádzajúcom uvedenom odstavci.
Napokon znalecká organizácia konštatovala, že chodkyňa mohla z technického hľadiska stretu s vozidlom Q. zabrániť za predpokladu, keby správanie sa chodkyne pred vstupom do vozovky ulice Cesta pri železničnej trati bolo v súlade s príslušnými ustanoveniami platných predpisov, t.j. za predpokladu, keby chodkyňa vstúpila do jazdného pruhu vozovky ulice Cesta pri železničnej trati smerom do mestskej časti Devínska Nová Ves v čase, keď to celková dopravná situácia v mieste dopravnej nehody umožňovala.

6.13. Súd vykonal dokazovanie prehratím CD z trestného spisu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/61/2022, na ktorom je zachytený priebeh nehodového deja z kamerového záznamového zariadenia vozidla jazdiaceho ako druhé v poradí za vozidlom žalovaného 1/ v čase nehodového deja.

6.14. Výsluchom zákonného zástupcu žalobkyne súd zistil, že súčasný zdravotný stav žalobkyne je taký, že už je zrejmé, že bude mať trvalé následky, jednak čo sa týka fyzického výkonu a fyzickej zručnosti, tam ide hlavne o ľavú ruku a pravú nohu, kde pociťuje kŕče, nie je to dobre motoricky uchopené, celková schopnosť pohybovať sa je obmedzená, predtým športovala, bicyklovala, chodila na kone, teraz toho vôbec nie je schopná, iba chodí, ani nebehá, časť tela jej slovami je ako keby plastová; čo sa týka tej psychickej oblasti, má problém s pamäťou, zhoršila sa v učení a v prospechu, keďže sa nevydrží dlho učiť, máva útlm a bolesti hlavy, napr. dnes nešla ani kvôli tomu do školy, čím vypadáva z procesu učenia, má tiež problémy s ostatnými svalmi, ktoré sa nedajú vedome ovládať, má bolesti chrbtice, keďže

nemá také prirodzené zakrivenie ako by malo byť, takisto svaly, ktoré obopínajú úpony v kolene nedržia dobre, do autobusu prvýkrát nastúpila asi až pred tromi mesiacmi, keďže dovtedy toho nebola psychicky schopná, máva tiež výpadky zo školského kolektívu, na telesnú nechodí vôbec, má psychomotorické spomalenie, čo sa prejavuje negatívne hlavne pri učebnom procese, keď majú napr. v škole napísať 5-minútovku, tak na to potrebuje dlhší čas.

7. Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

7.1. Podľa § 415 zákona č. 40/1964 Zb. Občianky zákonník (ďalej len „O.z.“) každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

7.2. Podľa § 420 ods. 1 O.z. každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

7.3. Podľa § 420 ods. 3 O.z. zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

7.4 Podľa § 427 ods. 1 O.z. fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

7.5. Podľa § 427 ods. 2 O.z. rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

7.6. Podľa § 428 O.z. svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

7.7. Podľa § 429 O.z. prevádzateľ zodpovedá ako za škodu spôsobenú na zdraví a veciach, tak za škodu spôsobenú odcudzením alebo stratou vecí, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatrovať.

7.8. Podľa § 441 O.z. ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

7.9. Podľa § 444 O.z. pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

7.10. Podľa § 449 ods. 1 O.z. pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením.

7.11. Podľa § 11 O.z. fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

7.12. Podľa § 13 ods. 1 O.z. fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

7.13. Podľa § 13 ods. 2 O.z. pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

7.14. Podľa § 13 ods. 3 O.z. výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

7.15. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z.z.“) bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov.

7.16. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov.

7.17. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti.

7.18. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

7.19. Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

7.20. Podľa § 5 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka.

7.21. Podľa opatrenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky z 21. mája 2021 č. S14243-2021-OL o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2021 výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2021 za jeden bod je 22,66 eura.

7.22. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“) poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

7.23. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.

7.24. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

7.25. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

7.26. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti
a)
skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,
b)
poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

7.27. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

7.28. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

7.29. Podľa § 563 O.z ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

7.30. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta O.z. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

7.31. Podľa § 517 ods. 2 O.z. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

7.32. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. z 18. apríla 1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie č. 87/1995 Z. z.“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

8. Medzi stranami nebolo sporné (vyplynulo to aj z predložených dôkazov), že žalobkyňa utrpela škodu na zdraví v dôsledku dopravnej nehody zavinenej žalovaným 1/ ako vodičom a zároveň prevádzkovateľom motorového vozidla Lancia Thema, EČV: D., ktorý bol za uvedený skutok v trestnom konaní právoplatne uznaný za vinného a bol mu uložený trest. Rovnako nebolo sporné, že žalovaný 1/ ako prevádzkovateľ predmetného motorového vozidla mal ako poistený so žalovaným 2/ uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa zákona č. 381/2001 Z.z.. Zodpovednosť (a tým aj pasívna vecná legitimácia) žalovaného 1/ ako vodiča a zároveň prevádzkovateľa motorového vozidla za škodu na zdraví žalobkyne ako aj za nemajetkovú ujmu za zásah do osobnosti žalobkyne tak bola daná ustanovením § 420 ods. 1 O.z. a zároveň ustanovením § 427 ods. 1, 2 O.z. v spojení s § 429 O.z., § 444 a § 449 ods. 1 O.z,, ako aj ustanovením § 11 O.z. v spojení s § 13 ods. 1, 2, 3 O.z.. Keďže motorové vozidlo bolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené u žalovaného, bola s poukazom na ustanovenie § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s § 4 ods. 1, 2, 4 zákona č. 381/2001 Z.z. daná v konaní pasívna vecná legitimácia aj žalovaného 2/.

9. Žalobkyňa si v konaní uplatňovala nárok na náhradu škody na zdraví pozostávajúci z doplatku náhrady za bolesť v sume 5.404,20 eura v zmysle § 444 O.z., ktorú žalovaný 2/ odmietol vyplatiť žalobkyni z dôvodu uplatnenej miery spoluviny žalobkyne na vzniku škody v rozsahu 30%. Žalobkyňa si totiž pôvodne listom zo dňa 24.01.2023 uplatnila u žalovaného 2/ náhradu za bolesť v sume 18.014,70 eura v zmysle lekárskeho posudku MUDr. Ľubomíra Sýkoru, PhD. zo dňa 15.06.2022 za 795 bodov po 22,66 eura za jeden bod. Po tom, čo žalovaný 2/ vyplatil žalobkyni na účet jej zákonného zástupcu dňa 12.05.2023 sumu 12.610,50 eura titulom náhrady za bolesť, ostala medzi stranami sporná suma 5.404,20 eura predstavujúca uplatnenú mieru spoluviny žalobkyne na vzniku škody v rozsahu 30%. Medzi stranami teda nebol sporný základ uplatneného nároku v podobe náhrady za bolesť ani jeho výška (ani súd nemal žiadne pochybnosti o ich danosti, keďže vyplývali aj z predložených dôkazov), sporné bolo iba to, či sa na vzniku škody spolupodieľala aj žalobkyňa a v akom rozsahu.

10. Súd pritom po vyhodnotení všetkých relevantných okolností danej veci dospel k záveru, že na vzniku škody sa spolupodieľala aj samotná žalobkyňa, a to práve v rozsahu 30%. Súd vychádzal z toho, že základnou príčinou vzniku škody na zdraví žalobkyne bolo zavinené protiprávne konanie žalovaného 1/, ktorý ako vodič motorového vozidla v rozpore s § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov neprispôsobil rýchlosť jazdy okolnostiam, ktoré mohol predvídať, v dôsledku čoho došlo ku zrážke so žalobkyňou, ktorá prechádzala cez vozovku z pohľadu vodiča z pravej strany na ľavú, a to mimo priechodu pre chodcov. Uvedené sa konštatuje aj v skutkovej vete trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 17.10.2022, č.k. 3T/61/2022-401, ktorým je

tunajší súd viazaný. Okrem toho v záveroch znaleckého posudku znaleckej organizácie Automotive Solution4u, s.r.o., č. 1/2022 zo dňa 16.01.2022, ktorý je súčasťou trestného spisu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/61/2022 sa konštatuje, že technika jazdy vodiča vozidla Lancia (žalovaného 1/) nebola z technického hľadiska správna, nebola v súlade s príslušnými ustanoveniami platných predpisov, keď vodič vozidla Lancia začal na chodkyňu prechádzajúcu cez vozovku ulice Cesta pri železničnej trati mimo vyznačeného priechodu pre chodcov reagovať síce z technického hľadiska včas, ale nesprávnym prvkom v technike jazdy vodiča vozidla Lancia bola počiatočná rýchlosť jazdy vozidla Lancia [v rozsahu (54,4 ÷ 60,2) km/h], ktorá bola vyššia ako maximálna dovolená rýchlosť jazdy v uvedenom úseku (50 km/h). Pokiaľ znalecká organizácia konštatovala, že je otázkou právneho posúdenia, či mal vodič vozidla Lancia povinnosť pohybovať sa v úseku dopravnej nehody rýchlosťou jazdy v rozsahu (39,4 ÷ 43,6) km/h a nižšou súd uvádza, že táto otázka bola vyriešená v trestnom konaní kladne, keď v skutkovej vete trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 17.10.2022, č.k. 3T/61/2022-401 sa jednoznačne konštatuje, že žalovaný 1/ ako vodič motorového vozidla porušil § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a neprispôsobil rýchlosť jazdy okolnostiam, ktoré mohol predvídať, v dôsledku čoho došlo ku zrážke so žalobkyňou. Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 8/2009 Z.z.“) pritom platí, že vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôsobiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad. Z uvedeného teda vyplýva, že povinnosťou žalovaného 1/ bolo pohybovať sa v úseku dopravnej nehody rýchlosťou jazdy aj nižšou ako maximálne povolenou v danom úseku a prispôsobiť rýchlosť jazdy okolnostiam, ktoré mohol predvídať, a to predovšetkým prítomnosti žalobkyne a jej kamarátky ako maloletých osôb v blízkosti cesty, po ktorej prechádzal motorovým vozidlom, a to zvlášť za situácie, že kamarátka žalobkyne sa tesne pred zrážkou ako prvá rozbehla cez cestu (dokonca bez toho, aby sa pozrela, či nejde nejaké auto, ako o tom vypovedal samotný žalovaný 1/ v zápisnici o výsluchu obvineného zo dňa 03,.05.2022 v trestnom konaní), pričom sa to udialo v blízkosti zastávky autobusu. Vzhľadom na uvedené súd považoval za základnú príčinu vzniku škody na zdraví žalobkyne zavinené protiprávne konanie žalovaného 1/ ako vodiča motorového vozidla. Na druhej strane však súd nemohol nechať bez povšimnutia aj nezanedbateľný podiel žalobkyne na vzniku škody. Ten videl súd v tom, že žalobkyňa vstúpila do jazdného pruhu vozovky v čase, keď to celková dopravná situácia v mieste dopravnej nehody neumožňovala a vytvorila vstupom do vozovky žalovanému 1/ ako vodičovi vozidla kolíznu situáciu, ako sa to konštatuje aj v záveroch znaleckého posudku znaleckej organizácie Automotive Solution4u, s.r.o., č. 1/2022 zo dňa 16.01.2022, a ako to vyplýva aj z obrazovozvukového záznamu na CD z trestného spisu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/61/2022 (ktorého prehratím vykonal súd dokazovanie na návrh samotnej žalobkyne), a z ktorého vychádzala aj znalecká organizácia pri formulovaní svojich záverov v znaleckom posudku. Znalecká organizácia tiež konštatovala, že správanie sa žalobkyne vo vozovke, resp. pred vstupom do vozovky nebolo z technického hľadiska správne, nebolo v súlade s príslušnými ustanoveniami platných predpisov, ďalej, že príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska bolo nesprávne správanie sa žalobkyne pri prechádzaní cez vozovku (žalobkyňa vstúpila do jazdného pruhu v čase, keď to celková dopravná situácia v mieste dopravnej nehody neumožňovala), a napokon, že žalobkyňa mohla z technického hľadiska stretu s vozidlom Lancia zabrániť za predpokladu, keby správanie sa žalobkyne pred vstupom do vozovky bolo v súlade s príslušnými ustanoveniami platných predpisov, t.j. za predpokladu, keby žalobkyňa vstúpila do jazdného pruhu vozovky v čase, keď to celková dopravná situácia v mieste dopravnej nehody umožňovala. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že žalobkyňa porušila povinnosť ustanovenú v § 53 ods. 2 tretia veta zákona č. 8/2009 Z.z., podľa ktorého chodec nesmie vstupovať na vozovku, a to ani pri použití priechodu pre chodcov, ak vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúcich vozidiel nemôže cez vozovku bezpečne prejsť, ďalej povinnosť ustanovenú v § 53 ods. 3 druhá veta zákona č. 8/2009 Z.z., podľa ktorého chodci smú prechádzať cez vozovku mimo priechodu pre chodcov, len ak s ohľadom na vzdialenosť a rýchlosť jazdy prichádzajúcich vozidiel nedonútia ich vodičov na zmenu smeru alebo rýchlosti jazdy, a napokon povinnosť ustanovenú v § 53 ods. 4 prvá a druhá veta zákona č. 8/2009 Z.z., podľa ktorého pred vstupom na vozovku sa chodec musí presvedčiť, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva, a len čo vstúpi na vozovku, nesmie sa tam bezdôvodne zdržiavať ani zastavovať. To platí na priechode pre chodcov i mimo neho. Zároveň žalobkyňa porušila všeobecnú prevenčnú povinnosť podľa § 415 O.z. v spojení s § 420 ods. 1 O.z., keď si nepočínala dostatočne opatrne, aby zabránila vzniku škody na svojom zdraví. Po zhodnotení všetkých uvedených okolností na stranách obidvoch účastníkov dopravnej nehody, zohľadňujúc rozsah a charakter porušení povinností obidvoch účastníkov dopravnej nehody, stanovil súd mieru zavinenia

žalobkyne na vzniku škody v rozsahu 30%, ktorú súd považoval za primeranú a odzrkadľujúcu podiel nesprávneho konania žalobkyne v predmetnej situácii (s prevládajúcim podielom zavinenia žalovaného 1/ ako vodiča motorového vozidla). Súd pritom prihliadol aj na vek žalobkyne v čase dopravnej nehody, pričom v prípade osoby staršej (bližšej veku plnoletosti resp. plnoletej) by uvažoval ešte o väčšej miere zavinenia na jej strane.

11. Keďže žalobkyňa si v konaní uplatnila nárok na doplatenie náhrady za bolesť v sume 5.404,20 eura, ktorý žalovaný 2/ odmietol vyplatiť žalobkyni z dôvodu uplatnenej miery spoluviny žalobkyne na vzniku škody v rozsahu 30%, teda v rovnakom rozsahu ako ju ustálil aj súd, súd jej žalobu v tejto časti (vrátane uplatnených úrokov z omeškania z tejto sumy) ako nedôvodnú zamietol. Pokiaľ ide o uplatnené úroky z omeškania zo sumy 12.610,50 eura od 28.09.2022 do 12.05.2023 predstavujúcej vyplatenú sumu náhrady za bolesť žalovaným 2/ dňa 12.05.2023 na účet zákonného zástupcu žalobkyne súd uvádza, že nakoľko žalobkyňa si uplatnila tento nárok (náhradu za bolesť) v trestnom konaní až listom zo dňa 28.09.2022, teda až v čase nasledujúcom po preštudovaní vyšetrovacieho spisu žalovaným 1/, ku ktorému došlo dňa 27.09.2022 (kedy sa žalovaný 1/ mohol najskôr dozvedieť o uplatnení tohto nároku z jej strany), pričom z pripojeného trestného spisu nevyplýva, že by sa žalovaný 1/ dozvedel resp. mohol dozvedieť o uplatnení tohto nároku z jej strany kedykoľvek neskôr po preštudovaní vyšetrovacieho spisu až do uhradenia tohto nároku žalovaným 2/ dňa 12.05.2023 (v žiadnej písomnosti doručovanej žalovanému 1/ v trestnom konaní po preštudovaní vyšetrovacieho spisu sa tento nárok vyslovene neuvádza), pričom zároveň žalobkyňa v konaní nepreukázala, že by žalovaného 1/ vyzvala na úhradu tohto nároku po preštudovaní vyšetrovacieho spisu žalovaným 1/ osobitnou výzvou, ktorú by bolo možné považovať za výzvu na splnenie dlhu v zmysle § 563 O.z., súd žalobu zamietol vo vzťahu k žalovanému 1/ aj v tejto časti uplatnených úrokov z omeškania zo sumy 12.610,50 eura od 28.09.2022 do 12.05.2023. Vo vzťahu k žalovanému 2/ v tejto časti uplatnených úrokov z omeškania zo sumy 12.610,50 eura od 28.09.2022 do 12.05.2023 súd žalobu zamietol, nakoľko žalobkyňa si predmetný nárok voči nemu uplatnila až listom zo dňa 24.01.2023 (odoslaným podľa odtlačku prezenčnej pečiatky na ňom uvedenom dňa 27.01.2023 – vid. č.l. 20 spisu), pričom žalovaný 2/ vyplatil sumu 12.610,50 eura na účet zákonného zástupcu žalobkyne dňa 12.05.2023, teda v rámci zákonnej trojmesačnej lehoty na prešetrovanie potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť plnenie podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. a následnej 15 dňovej lehoty na výplatu plnenia podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.. Žalovaný 1/ ani žalovaný 2/ sa tak s touto časťou uplatneného nároku nedostali do omeškania.

12. Žalobkyňa si ďalej v konaní uplatňovala nárok na náhradu škody na zdraví pozostávajúci z doplatku náhrady nákladov spojených s liečením v sume 3.875,27 eura v zmysle 449 ods. 1 O.z., ktorú žalovaný 2/ rovnako odmietol vyplatiť žalobkyni z dôvodu uplatnenej miery spoluviny žalobkyne na vzniku škody v rozsahu 30%. Žalobkyňa si pôvodne listom zo dňa 24.01.2023 uplatnila u žalovaného 2/ náhradu nákladov spojených s liečením v sume 10.922,56 eura podľa vystavených faktúr a pokladničných dokladov. Žalovaný 2/ vyplatil žalobkyni na účet jej zákonného zástupcu dňa 02.06.2023 sumu 7.047,29 eura titulom nákladov spojených s liečením, preto ostala medzi stranami sporná suma 3.020,27 eura predstavujúca uplatnenú mieru spoluviny žalobkyne na vzniku škody v rozsahu 30% zo žalovaným 2/ uznaných nákladov spojených s liečením v sume 10.067,56 eura (podľa vyčíslenia v oznámení o poistnom plnení zo dňa 01.06.2023) a suma 855 eur predstavujúca náhradu za žalobkyňou absolvovanú fyzioterapiu v zdravotníckom zariadení PHYSIO MEDICAL od 23.11.2021 – 11.02.2022 v rozsahu 15 hodín, ktorú žalovaný 2/ (zrejme iba nedopatrením) neuhradil spolu s ostatnými nákladmi spojenými s liečením (ako sa vyjadrila aj poverená zamestnankyňa žalovaného 2/ na pojednávaní dňa 29.02.202024 a dňa 30.05.2024). Medzi stranami pritom rovnako nebol sporný základ tohto nároku v podobe náhrady nákladov spojených s liečením ani jeho výška (ani súd nemal žiadne pochybnosti o ich danosti, keďže vyplývali aj z predložených dôkazov – vystavených faktúr a pokladničných dokladov), sporné bolo rovnako ako v prípade náhrady za bolesť iba to, či sa na vzniku škody spolupodieľala aj žalobkyňa a v akom rozsahu. Keďže aj v prípade tohto nároku z hľadiska spoluviny žalobkyne platí to isté ako v prípade náhrady za bolesť, súd odkazuje na výklad uvedený vyššie, v zmysle ktorého súd považoval mieru zavinenia žalobkyne na vzniku škody v rozsahu 30% za primeranú a odzrkadľujúcu podiel nesprávneho konania žalobkyne vo vzťahu k nesprávnemu konaniu žalovaného 1/ v danej situácii. Preto žaloba žalobkyne, ktorou sa domáhala doplatenia sumy 3.020,27 eura, o ktorú žalovaný 2/ krátil uznané náklady spojené s liečením v sume 10.067,56 eura o mieru spoluviny žalobkyne na vzniku škody práve v rozsahu 30%, nebola dôvodná a súd ju v tejto časti zamietol. Pokiaľ ide o náklady spojené s liečením v sume 855 eur za žalobkyňou absolvovanú fyzioterapiu v zdravotníckom zariadení PHYSIO MEDICAL od 23.11.2021 – 11.02.2022 v rozsahu 15 hodín, tieto mal súd za preukázané z potvrdenia

zdravotníckeho zariadenia PHYSIO MEDICAL (č.l. 15 spisu), preto súd uložil žalovanému 1/ (ktorého zodpovednosť za škodu na zdraví žalobkyne ako vodiča a zároveň prevádzkovateľa motorového vozidla, ktorým bola škoda spôsobená, bola daná ustanovením § 420 ods. 1 O.z. a zároveň ustanovením § 427 ods. 1, 2 O.z. v spojení s § 429 O.z., § 444 a § 449 ods. 1 O.z), a zároveň žalovanému 2/ (ktorého pasívna vecná legitimácia bola daná ustanovením § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s § 4 ods. 1, 2, 4 zákona č. 381/2001 Z.z., keďže motorové vozidlo bolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené u žalovaného 2/) povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 598,50 eura (po uplatnení 30% miery spoluviny žalobkyne /855 eur - 30% = 598,50 eura/), a to tak, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého z nich.

13. Zároveň súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobkyni aj úroky z omeškania zo sumy 598,50 eura od 29.09.2022 do zaplatenia a zo sumy 7.047,29 eura (predstavujúcej žalovaným 2/ vyplatenú sumu nákladov spojených s liečením) od 29.09.2022 do 02.06.2023 (do dňa úhrady týchto nákladov žalovaným 2/). Žalobkyňa si uplatnila úroky z omeškania z tohto nároku (z nákladov spojených s liečením) od 28.09.2022, keďže však žalobkyňa si uplatnila tento nárok v trestnom konaní listom zo dňa 30.05.2022 a k preštudovaniu vyšetrovacieho spisu žalovaným 1/ došlo až dňa 27.09.2022 (kedy sa žalovaný 1/ najskôr dozvedel o uplatnení tohto nároku z jej strany, čo nahrádza výzvu na splnenie dlhu v zmysle § 563 O.z.,), potom v zmysle § 563 O.z platí, že žalovaný bol povinný splniť tento dlh prvého dňa po tom, čo sa o ňom dozvedel, teda dňa 28.09.2022 (streda) a do omeškania sa tak dostal až nasledujúci deň, t.j. 29.09.2022. V tento deň sa dostal do omeškania aj s úhradou zvyšných nákladov spojených s liečením žalobkyne v sume 7.047,29 eura, a to až do ich úhrady žalovaným 2/ dňa 02.06.2023, preto súd žalobe v tejto časti vyhovel a za jeden deň uplatnených úrokov z omeškania (28.09.2022) žalobu zamietol. Keďže žalovaný 2/ ako poisťovateľ žalovaného 1/ je povinný uhradiť náhradu škody za žalovaného 1/ v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s § 4 ods. 1, 2, 4 zákona č. 381/2001 Z.z., je povinný uhradiť aj úroky z omeškania za jeho omeškanie ako príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 121 ods. 1 O.z. zdieľajúceho jej osud. Preto súd uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni úroky z omeškania okrem žalovaného 1/ aj žalovanému 2/ s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého z nich V tejto súvislosti súd len na okraj dáva do pozornosti nárok žalovaného 2/ ako poisťovateľa na náhradu vyplateného plnenia (regres) voči žalovanému 1/ v zmysle § 12 zákona č. 381/2001 Z.z..

14. Žalobkyňa si napokon v konaní uplatnila nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za zásah do práva na ochranu jej osobnosti podľa § 11 O.z. v spojení s § 13 ods. 1, 2, 3 O.z., konkrétne za zásah do práva na ochranu jej súkromného a rodinného života, zdravia, duševnej a telesnej integrity. Otázka súbehu nároku na náhradu škody na zdraví (náhrady za bolesť a sťaženia spoločenského uplatnenia) a nároku na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej fyzickej osobe na jej osobnostných právach už bola v podmienkach Slovenskej republiky judikatúrne vyriešená rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. mája 2014, sp. zn. 7 Cdo 65/2013, publikovaným v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 1/2015 pod č. 1 s právnou vetou cit.: „Ten istý skutkový dej môže v niektorom prípade zakladať zároveň tak nárok na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej fyzickej osobe na jej osobnostných právach; tieto nároky treba dôsledne rozlišovať a pri ich posudzovaní mať na zreteli nielen odlišnosť vzťahov, z ktorých sú vyvodzované, ale tiež právnej úpravy, ktorá sa na ne vzťahuje.
Zo žiadneho ustanovenia zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov nemožno vyvodiť, že by sa v rámci odškodňovania bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia mal zohľadniť aj zásah do dôstojnosti, súkromia alebo rodinného života poškodeného.“ Najvyšší súd v predmetnom rozsudku tiež konštatoval, že „Nemajetkovou ujmou v zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka je ujma v nemajetkovej sfére života fyzickej osoby, ktorá sa bezprostredne nepremieta do fyzickej integrity ani do majetkovej sféry fyzickej osoby a treba ju dôsledne odlišovať od majetkovej ujmy, vrátane ujmy na zdraví s majetkovými dôsledkami (pozri § 16 Občianskeho zákonníka) a inej nemajetkovej ujmy vzniknutej ako priamy dôsledok zásahu do telesnej integrity fyzickej osoby, za ktorú sa náhrada poskytuje podľa iných predpisov (pozri § 444 Občianskeho zákonníka). Zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka je dosiahnuť vyváženosť medzi ujmou na hodnotách ľudskej dôstojnosti a jej konkrétnym finančným vyjadrením. Cieľom je zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu

a poskytnúť čo najúplnejšiu a najúčinnejšiu občianskoprávnu ochranu osobnosti fyzickej osoby. Na rozdiel od toho, zmyslom náhrady ujmy vzniknutej ako priamy dôsledok zásahu do telesnej (fyzickej) integrity fyzickej osoby (§ 444 Občianskeho zákonníka) je poskytnúť relutárnu náhradu za ujmu spôsobenú poškodením zdravia, jeho liečenia alebo odstraňovania jeho následkov (bolestné), resp. za ujmu na zdraví, ktorá má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh (sťaženie spoločenského uplatnenia).“ Keďže v konaní bolo preukázané (nebolo to ani sporné), že žalovaný 1/ svojím zavineným protiprávnym konaním pri dopravnej nehode spôsobil žalobkyni zranenia (podrobne popísané v skutkovej vete trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 17.10.2022, č.k. 3T/61/2022-401), v dôsledku ktorých musela byť hospitalizovaná na anesteziologicko-resustitačnom oddelení s celkovou dobou liečenia minimálne 4 – 6 mesiacov s tým, že bola kontinuálne v nemocničnej starostlivosti od 07.07.2021 do 15.10.2021 a po dobu 3 mesiacov používala ortézu trupu – 3 bodový korzet a následne po prepustení do domácej liečby bola odkázaná na celodennú starostlivosť rodinných príslušníkov a rehabilitácie, je zrejmé, že žalovaný 1/ neoprávnene zasiahol do práva na ochranu osobnosti žalobkyne, konkrétne do jej práva na ochranu zdravia, telesnej a duševnej integrity ako aj do jej súkromného a rodinného života, ktoré hodnoty sú chránené ustanovením § 11 O.z. (ako aj čl. 16, 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 8 odseku I Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných práv a slobôd, čl. 17 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach). Ochrana súkromia zahŕňa právo na nerušený osobný život, duševný pokoj, nedotknuteľnosť života jednotlivca v kruhu jeho najbližších. Európsky súd pre ľudské práva v rozsudku zo 16. decembra 1992 vo veci Niemetz proti Nemecku uviedol, že ,, ...nepovažuje za možné alebo potrebné pokúsiť sa o vyčerpávajúcu definíciu pojmu „súkromný život“. Mohlo by však byť príliš reštriktívne limitovať tento pojem „výsostným okruhom“, v ktorom môže jednotlivec žiť svoj vlastný osobný život, ako sa rozhodne, a úplne z tohto okruhu vylúčiť vonkajší svet neobsiahnutý v tomto okruhu. Rešpektovanie súkromného života musí tiež obsahovať do určitej miery právo zakladať a rozvíjať vzťahy s ostatnými ľuďmi.“ Súčasťou práva na súkromie je právo na rodinný život. Európsky súd pre ľudské práva v rozsudku z 21. júna 1988 vo veci Berrhab proti Holandsku konštatoval cit.: „Z pojmu rodina, na ktorom je založený článok 8, vyplýva, že dieťa narodené z takéhoto zväzku je ipso iure súčasťou tohto vzťahu. Z tohto dôvodu existuje od momentu narodenia dieťaťa a už vzhľadom na samotnú existenciu tejto skutočnosti medzi dieťaťom a jeho rodičmi zväzok rovnajúci sa „rodinnému životu“, dokonca aj vtedy, keď už rodičia neskôr spolu nežijú.“ Podstatou rodinného života je oprávnenie fyzickej osoby utvárať, udržiavať a rozvíjať vzťahy medzi členmi rodiny založené na silných citových väzbách. Rodinný život zahŕňa nielen sociálne, morálne a kultúrne vzťahy medzi najbližšími rodinnými príslušníkmi vytvárané v dobe ich spoločného spolužitia, ale aj vzťahy medzi inými blízkymi príbuznými, bez ohľadu na to, či spolu trvale žijú alebo nie; ide napr. tiež o vzťahy medzi vnukmi a prarodičmi alebo medzi dospelými deťmi žijúcimi v založených vlastných rodinách a ich rodičmi (porov. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Marckx proti Belgicku z roku 1979). Je pritom nepochybné, že v dôsledku vyššie uvedených závažných zranení žalobkyne, ako aj v dôsledku jej hospitalizácie a dlhodobej nemocničnej starostlivosti a následnej domácej liečby (teda po dlhší čas) utrpel jej súkromný ako aj rodinný život, keď nemohla utvárať, udržiavať a rozvíjať (zveľaďovať) vzťahy s najbližším okolím, bola vyradená z vyučovacieho procesu a školského kolektívu ako aj kolektívu kamarátov, jej kontakt s rodičmi ako najbližšími osobami a celkovo s vonkajším svetom, bol počas hospitalizácie výrazne obmedzený, čo vzhľadom na jej nízky vek v tom čase (12 rokov) muselo byť pre ňu obzvlášť intenzívne a traumatizujúce. Takto by pritom vnímala uvedené dôsledky aj akákoľvek iná maloletá osoba v tej istej situácii, preto rozhodujúcim bolo objektívne hľadisko (a nie subjektívne pocity). Určité obdobie života žalobkyne sa jej život, správanie, chod domácnosti, záľuby a koníčky, výrazne zmenili, bola ochudobnená o súkromný, rodinný a spoločenský život, ktorým žila predtým, a to všetko v príčinnej súvislosti so zavineným protiprávnym konaním žalovaného 1/ (v dôsledku jeho neoprávneného zásahu do osobnosti žalobkyne). Zároveň je nepochybné, že vzhľadom na závažnosť ujmy (determinovanú intenzitou zásahu, jeho trvaním, dopadom a dôsledkami) v danom prípade žiadna forma morálnej satisfakcie nemohla byť postačujúca. Preto boli splnené podmienky na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 13 ods. 2 O.z.. Na tomto mieste považuje súd za potrebné zdôrazniť, že náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch môže súd podľa § 13 ods. 2 O.z. priznať vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca, najmä ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Dôvody priznania náhrady sú v tomto ustanovení uvedené len demonštratívne (čo vyplýva z použitého slova „najmä“). Zákon tu stanovuje jedinú podmienku priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá je splnená vtedy, keď sa nemateriálne zadosťučinenie nezdá postačujúce. Pokiaľ sa v ďalšom texte tohto ustanovenia uvádzajú slová „najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho

vážnosť v spoločnosti“, ide iba o príklad následku neoprávneného zásahu, v ktorom je táto podmienka splnená. Pokiaľ dôjde k neoprávnenému zásahu do práva na česť a dôstojnosť, má zásah závažné dôsledky vtedy, keď ním bola v značnej miere znížená dôstojnosť alebo vážnosť fyzickej osoby v spoločnosti. Aj v prípade neoprávneného zásahu do práva na súkromie a rodinný život môže nastať ten istý dôsledok (zníženie dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti v značnej miere); tento negatívny – difamačný následok ale nie je jediným právne akceptovateľným prejavom (jedinou právne relevantnou formou prejavu) závažnosti ujmy spôsobenej fyzickej osobe na týchto chránených právach (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 137/2008 z 18. februára 2010). Pokiaľ ide o určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, v ustanovení § 13 ods. 3 O.z. sú taxatívne stanovené dve kritéria, z ktorých musí súd vychádzať. Jednak je to závažnosť vzniknutej ujmy a jednak sú to okolnosti, za ktorých došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti. Určenie výšky finančného zadosťučinenia je pritom predmetom voľnej úvahy súdu. Základom úvahy je zistenie takých skutočností, ktoré súdu umožnia založiť svoju úvahu na určitom kvantitatívnom posúdení základných súvislostí posudzovaného prípadu. V tejto súvislosti súd pripomína, že účelom finančného zadosťučinenia nie je nahrádzať škodu zasiahnutej osobe (keďže ujmu v nemajetkovej sfére nie je možné vyčísliť, a tým ani nahradiť), ale účelom je poskytnúť zasiahnutej osobe určitú satisfakciu, a tak aspoň zmierniť a vyvážiť jej ujmu v osobnostnej sfére. Súd pritom okrem závažnosti ujmy (ako ju súd opísal vyššie aj s ohľadom na vek žalobkyne) v rámci kvalifikačného kritéria okolností, za ktorých došlo k zásahu, prihliadol aj na to, že v danom prípade sa jednalo o nedbanlivostný trestný čin, ďalej, že už konštatovaním viny žalovaného 1/ v trestnom konaní, jeho právoplatným odsúdením a uložením trestu, došlo k určitej satisfakcii na strane žalobkyne, pričom rovnako k určitej satisfakcii dochádza aj odôvodnením tohto rozsudku, kde sa konštatuje, že k porušeniu práv (osobnostných) žalobkyne zo strany žalovaného 1/ skutočne došlo (porov. rozsudok Krajského súdu v Ostrave z 23. januára 1998, sp. zn. 23C 52/96 publikovaný v PR 5/1998 na str. 258, obdobne rozsudky Najvyššieho súdu Českej republiky z 31. marca 2005, sp. zn. 30 Cdo 2059/2004 a z 28. februára 2005, sp. zn. 30 Cdo 1678/2004). Zároveň súd v rámci tohto kvalifikačného kritéria (okolností, za ktorých došlo k zásahu), nemohol nechať bez povšimnutia (rovnako ako v prípade nároku na náhradu škody na zdraví žalobkyne) podiel žalobkyne na dopravnej nehode (a tým pádom na vzniku škody, a teda aj na zásahu do osobnostných práv žalobkyne), ktorý súd stanovil v rozsahu 30% (súd odkazuje na výklad podaný vyššie). V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 89/97 z 28. apríla 1998 v zmysle ktorého cit.: „Skutočnosť, že ustanovenie § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka ukladá súdu výslovne prihliadať aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, vedie k záveru, že sama závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie konečnej výšky zadosťučinenia v peniazoch. Povinnosť prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, je stanovená zámerne veľmi všeobecne, ako vo vzťahu k postihnutej fyzickej osobe, tak aj vo vzťahu k subjektu, ktorý neoprávnený zásah spôsobil. Deje sa tak s cieľom, aby pri určovaní konečnej výšky peňažného zadosťučinenia bolo možné v rámci sudcovskej úvahy a v súlade s princípom spravodlivosti prihliadnuť k rozmanitým momentom, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, a tak bola v jednote naplnená požiadavka zabezpečujúca účinné primerané zadosťučinenie za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ako aj požiadavka nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie.“ Po zohľadnení všetkých uvedených kritérií a okolností individualizujúcich danú vec (a tým zároveň odlišujúcu ju od obdobných vecí, z dôvodu ktorého nebolo možné nekriticky preberať výšku náhrad nemajetkových újm priznávaných súdmi v iných prípadoch) dospel súd k záveru, že za primeranú a spravodlivú satisfakciu zmierňujúcu a vyvažujúcu zásah do osobnostných práv žalobkyne možno v danom prípade považovať sumu 3.000 eur. Vo zvyšnej časti uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy potom súd žalobu zamietol, pričom žalobu zamietol tiež v časti uplatnených úrokov z omeškania z náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Co 15/97 z 24. júna 1998 publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 3/2000 pod č. 45 v zmysle ktorého cit.: „Povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká až na základe súdneho rozhodnutia, v ktorom je určená doba plnenia; až uplynutím takto určenej lehoty splnenia sa dlžník dostáva do omeškania.“ (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 185/2011 zo dňa 14. marca 2012, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Cdo/100/2017 zo dňa 17. októbra 2018, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Cdo /151/2017 z 24. apríla 2019).

15. K zamietajúcej časti uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch súd tiež dodáva, že ako vyplýva už z citovaného rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. mája 2014, sp. zn. 7 Cdo

65/2013, publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 1/2015 pod č. 1, nárok na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej fyzickej osobe na jej osobnostných právach treba dôsledne rozlišovať a pri ich posudzovaní mať na zreteli nielen odlišnosť vzťahov, z ktorých sú vyvodzované, ale tiež právnej úpravy, ktorá sa na ne vzťahuje. V zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov, v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh. Zmyslom náhrady škody na zdraví vzniknutej ako priamy dôsledok zásahu do telesnej (fyzickej) integrity fyzickej osoby (§ 444 O.z.) je aj s poukazom na citované ustanovenia zákona č. 437/2004 Z.z. poskytnúť relutárnu náhradu za ujmu spôsobenú poškodením zdravia, jeho liečenia alebo odstraňovania jeho následkov (bolestné), resp. za ujmu na zdraví, ktorá má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh (sťaženie spoločenského uplatnenia). Súd zastáva názor, že väčšina následkov neoprávneného zásahu tvrdených žalobkyňou na jej zdraví (fyzickom a psychickom), na ktorých preukázanie navrhla výsluch svojho otca E. F. B. (ktorý vypovedal o zdravotnom stave žalobkyne a následkoch úrazu v oblasti fyzického a psychického zdravia žalobkyne) je odškodňovaná práve v rámci náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. (ktorá náhrada pokrýva práve nepriaznivé následky poškodenia zdravia pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh). Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa pritom poskytuje na základe lekárskeho posudku, kedy sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku, náhrada musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti (§ 4 ods. 1, 2, § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z.). V prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, môže pritom súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia ešte aj zvýšiť (najviac o 50 % - porov. § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z.). Citované ustanovenia zákona č. 437/2004 Z.z. teda poskytujú možnosti pre uplatnenie náhrady za dôsledky poškodenia zdravia v rôznych oblastiach života fyzickej osoby (v pracovnom, kultúrnom, súkromnom, manželskom ale napríklad aj v politickom či športovom živote), pokrývajú teda náhradu všestranných obmedzení poškodeného v rôznych sférach jeho života, pri plnení jeho rôznych spoločenských úloh, ktoré sa prejavili ako dôsledok poškodenia zdravia. Z uvedeného je zrejmé, že následky poškodenia zdravia žalobkyne (či už vo fyzickej alebo psychickej oblasti) opísané otcom žalobkyne v jeho výpovedi sú odškodniteľné, avšak nie v rámci náhrady nemajetkovej ujmy za zásah do osobnostných práv žalobkyne v zmysle § 11 a nasl. O.z., ale v rámci náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z. Tento nárok si však žalobkyňa v konaní neuplatnila. Možno sa pritom dôvodne domnievať, že po ustálení zdravotného stavu žalobkyne (k čomu v zmysle § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. dochádza spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví, kedy možno vydať lekársky posudok pre účely uplatnenia nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia) si žalobkyňa uplatní voči zodpovednostným subjektom aj tento nárok. V tejto súvislosti súd tiež poukazuje na to, že tvrdenia žalobkyne v žalobe o absolútnej strate možnosti uplatniť sa v živote s trvalými následkami na jej zdraví, doživotnom ovplyvnení jej súkromného, pracovného (súd pripomína, že žalobkyňa je maloletá) a rodinného života neboli v konaní nijako preukázané.

16. Napokon, pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitimáciu žalovaného 2/ vo vzťahu k priznanej náhrade nemajetkovej ujmy v peniazoch za zásah do osobnostných práv žalobkyne zavineným protiprávnym konaním žalovaného 1/, súd poukazuje na už ustálenú rozhodovaciu prax súdov ohľadne výkladu pojmu škoda použitým v § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., keď súdy dospeli k záveru, že príslušné ustanovenia zákona č. 381/2001 Z.z. je potrebné vykladať v tom zmysle, že poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla kryje aj nároky na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (porov. napr. rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-22/12 zo dňa 24.10.2013, uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 474/2016 zo dňa 17.8.2016, sp. zn. III. ÚS 646/2015 zo dňa 16.12.2015, sp. zn. I. ÚS 206/2015 zo dňa 29.04.2015, sp. zn. III. ÚS 666/2016 zo dňa 11.10.2016, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo 1/2016 zo dňa 31.7.2017, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2018 pod č. 61, uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/143/2017 zo dňa 27.02.2018, sp. zn. 6Cdo/206/2017 zo dňa

27.02.2018, sp. zn. 8Cdo/6/2018 zo dňa 27.09.2018, sp. zn. 2Cdo/41/2018 zo dňa 31.01.2019, sp. zn. 2Cdo/33/217 zo dňa 19.10.2018, sp. zn. 6Cdo/80/2018 zo dňa 29.11.2018, sp. zn. 8Cdo/177/2018 zo dňa 29.11.2018, sp. zn. 6Cdo/164/2018 zo dňa 28.02.2019). A hoci vyššie uvedené rozhodnutia sa týkali otázky pasívnej vecnej legitimácie poisťovne v sporoch o náhradu nemajetkovej ujmy spočívajúcej v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody v dôsledku prevádzky motorového vozidla, súd nevidí dôvod odchyľovať sa od tam prijatých právnych záverov ani v sporoch o náhradu nemajetkovej ujmy spočívajúcej v zásahu do osobnostných práv priamo poškodeného dopravnou nehodou v dôsledku prevádzky motorového vozidla, a v súlade s argumentom a fortiori a minori ad maius (argument na základe silnejšieho dôvodu od menšieho k väčšiemu) musí potom záver o pasívnej vecnej legitimácie poisťovne (žalovaného 2/) platiť aj v sporoch o náhradu nemajetkovej ujmy spočívajúcej v zásahu do osobnostných práv priamo poškodeného dopravnou nehodou v dôsledku prevádzky motorového vozidla. Pre istotu však súd uvádza, že zodpovednosť žalovaného 1/ za zásah do osobnostných práv žalobkyne bola daná nie len tým, že ako vodič motorového vozidla spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k ujme na zdraví žalobkyne a v dôsledku toho aj k zásahu do osobnostných práv žalobkyne (teda ako priamy pôvodca zásahu), ale jeho zodpovednosť bola daná aj tým, že bol prevádzkovateľom motorového vozidla, ktorým došlo k týmto následkom. Jeho zodpovednosť za zásah do osobnostných práv žalobkyne tak bola daná ustanovením § 11 O.z., § 13 ods. 1, 2, 3 O.z. v spojení s § 420 ods. 1 O.z. § 427 ods. 1, 2 O.z., § 429 O.z., § 444 a § 449 ods. 1 O.z. a § 853 O.z.. Ak totiž žalovaný 1/ zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla ako prevádzkovateľ vozidla, potom za použitia analógie legis (§ 853 O.z.) zodpovedá tento prevádzkovateľ aj za nemajetkovú ujmu spôsobenú na chránených osobnostných právach fyzickej osoby. Právnym vzťahom zodpovednosti za nemajetkovú ujmu spôsobenú na osobnostných právach fyzickej osoby (§ 11 a nasl. O.z.) sú totiž obsahom a účelom najbližšie právne vzťahy zodpovednosti za majetkovú ujmu (škodu) spôsobenú v majetkovej sfére poškodeného (§ 420 a nasl. O.z.). Tak, ako sú zvláštnou skupinou zásahov do majetkovej sféry prípady, v ktorých škoda bola spôsobená prevádzkou dopravných prostriedkov (§ 427 a nasl. O.z.), rovnako osobitnou je aj skupina tých zásahov do osobnostnej sféry, v prípade ktorých nemajetková ujma bola spôsobená prevádzkou dopravných prostriedkov. Pokiaľ je na mieste analogické použitie ustanovenia § 420 ods. 1 a 2 O.z. pri určení, či zodpovednosť za zásah do osobnostných práv nesie fyzická osoba bezprostredne konajúca alebo právnická osoba, za ktorú fyzická osoba konala v rámci výkonu činností, ktorými bola poverená touto právnickou osobou, je rovnako na mieste analogické použitie ustanovenia § 427 ods. 2 O.z. pri určení subjektu zodpovedného za zásah do osobnostných práv fyzickej osoby v dôsledku prevádzky dopravných prostriedkov. Vychádzajúc z uvedeného možno potom konštatovať, že tak, ako podľa okolností konkrétneho prípadu zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla prevádzkovateľ motorového vozidla poškodenému, zodpovedá tento prevádzkovateľ aj za nemajetkovú ujmu spôsobenú na chránených osobnostných právach fyzickej osobe. Keďže žalovaný 1/ bol prevádzkovateľom motorového vozidla, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda pri ktorej došlo k ujme na zdraví žalobkyne, pričom toto motorové vozidlo bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného 2/, bola tým daná pasívna vecná legitimácia žalovaného 2/ aj v prípade nároku na náhradu nemajetkovej ujmy za zásah do osobnostných práv žalobkyne v dôsledku prevádzky tohto motorového vozidla bola s poukazom na ustanovenie § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s § 4 ods. 1, 2, 4 zákona č. 381/2001 Z.z..

17. Celkom na záver k námietke žalobkyne (jej právneho zástupcu) na poslednom pojednávaní konanom dňa 30.05.2024 k vykonaniu dokazovania pripojeným trestným spisom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/61/2022 (právny zástupca žalobkyne namietal, že žalovaný 1/ riadne nenavrhol vykonať dokazovanie týmto spisom) súd uvádza že žalovaný 2/ už vo vyjadrení k žalobe (č.l. 49 spisu), teda v rámci prvého procesného úkonu, ktorý mu patrí, navrhol „aby súd pripojil k tomuto konaniu práve trestný spis Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/61/2022“ a na strane 4 jeho vyjadrenia ho ešte aj označil ako „Dôkaz“. Tento dôkaz pritom označil na preukázanie svojho tvrdenia o spoluzavinení dopravnej nehody, a tým aj spôsobenej škody samotnou žalobkyňou. Uvedená námietka žalobkyne (jej právneho zástupcu) preto nebola dôvodná. Pokiaľ žalobkyňa (jej právny zástupca) na poslednom pojednávaní konanom dňa 30.05.2024 tiež namietla, že znalecký posudok znaleckej organizácie Automotive Solution4u, s.r.o., č. 1/2022 zo dňa 16.01.2022 z pripojeného trestného spisu sp. zn. 3T/61/2022 je len listinný dôkaz z iného konania, pričom ona spochybňuje jeho správnosť pokiaľ ide o jej údajnú mieru spoluzavinenia, keďže nie je zrejmé ako znalec ako nesprávnu techniku jej prechodu cez cestu určil nepoužitie priechodu pre chodcov, pričom tam žiadny priechod nikdy nebol, nie je a pravdepodobne ani nebude, súd uvádza, že dokazovanie predmetným znaleckým posudkom súd vykonal ako listinným dôkazom v súlade s § 204 C.s.p., t.j. jeho prečítaním, pričom pokiaľ žalobkyňa spochybnila jeho

správnosť ohľadne jej miery spoluzavinenia s poukazom na to, že znalec ako nesprávnu techniku jej prechodu cez cestu určil nepoužitie priechodu pre chodcov, pričom tam žiadny priechod nikdy nebol, súd uvádza, že zo záverov znaleckého posudku nevyplýva, že by znalecká organizácia ako nesprávnu techniku prechádzania žalobkyne cez vozovku určila nepoužitie priechodu pre chodcov (keďže tam žiadny nie je, tak ho logicky ani nemohla použiť), ale nesprávnou technikou bolo prechádzanie žalobkyne cez vozovku v čase, keď to celková dopravná situácia v mieste dopravnej nehody neumožňovala, čím vytvorila vodičovi vozidla (žalovanému 1/) kolíznu situáciu (viď odpoveď na otázku č. 4 „ ...správanie sa chodkyne vo vozovke, resp. pred vstupom do vozovky ulice Cesta pri železničnej trati nebolo z technického hľadiska správne, nebolo v súlade s príslušnými ustanoveniami platných predpisov. Chodkyňa prechádzala cez vozovku ulice Cesta pri železničnej trati mimo vyznačeného priechodu pre chodcov a do jazdného pruhu vozovky ulice Cesta pri železničnej trati smerom do mestskej časti Devínska Nová Ves vstúpila v čase, keď to celková dopravná situácia v mieste dopravnej nehody neumožňovala. Chodkyňa vytvorila vstupom do vozovky ulice Cesta pri železničnej trati vodičovi vozidla Lancia kolíznu situáciu.“, odpoveď na otázku č. 5 „ ...príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska bolo nesprávne správanie sa chodkyne pri prechádzaní cez vozovku ulice Cesta pri železničnej trati (chodkyňa vstúpila do jazdného pruhu vozovky ulice Cesta pri železničnej trati smerom do mestskej časti Devínska Nová Ves v čase, keď to celková dopravná situácia v mieste dopravnej nehody neumožňovala). Chodkyňa vytvorila vstupom do vozovky ulice Cesta pri železničnej trati vodičovi vozidla Lancia kolíznu situáciu.“, odpoveď na otázku č. 6 „ ...chodkyňa mohla z technického hľadiska stretu s vozidlom Lancia zabrániť za predpokladu, keby správanie sa chodkyne pred vstupom do vozovky ulice Cesta pri železničnej trati bolo v súlade s príslušnými ustanoveniami platných predpisov, t.j. za predpokladu, keby chodkyňa vstúpila do jazdného pruhu vozovky ulice Cesta pri železničnej trati smerom do mestskej časti Devínska Nová Ves v čase, keď to celková dopravná situácia v mieste dopravnej nehody umožňovala.“). Vzhľadom na uvedené nebolo spochybnenie záverov znaleckého posudku žalobkyňou dôvodné, pričom nakoľko neuviedla žiadne iné relevantné dôvody spochybňujúce závery znaleckého posudku (nepostačuje iba všeobecné konštatovanie o spochybnení správnosti znaleckého posudku) a ani súd takéto nezistil (vzhľadom na celkovú presvedčivosť, odbornosť, zrozumiteľnosť a logickú previazanosť prijatých záverov ako aj ich nadväznosť na posudkovú časť nemal súd dôvod pochybovať o správnosti prijatých záverov) súd vzal uvedený dôkaz za základ svojho rozhodovania.

18. Súd nevyhovel návrhu žalovaného 2/ na vykonanie dokazovania výsluchom žalovaného 1/ k jeho majetkovým pomerom (k otázke náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch uplatnenej v sume 35.000 eur), keďže tento dôkaz žalovaný 2/ navrhol v rozpore so sudcovskou koncentráciou konania (§ 153 C.s.p.) až na poslednom pojednávaní (čo namietla aj žalobkyňa), pričom mu nič nebránilo urobiť tak už oveľa skôr (už vo vyjadrení k žalobe, prípadne v duplike) a žiadny iný dôkaz k majetkovým pomerom žalovaného 1/ nebol počas celého konania navrhnutý. Okrem toho však súd vzhľadom na výšku priznanej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (v sume 3.000 eur) nepovažoval uvedený dôkaz ani za rozhodujúci, keďže je zrejmé, že priznaná výška náhrady nemajetkovej ujmy nemôže predstavovať pre žalovaného 1/ (o to viac pre žalovaného 2/) z ekonomického hľadiska (za súčasnej hospodárskej a celkovej životnej úrovne na Slovensku /žalovaný 1/ má navyše trvalý pobyt v Bratislave a podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni pracuje v spoločnosti VOLKSWAGEN SLOVAKIA, a.s.,/) žiadnu závažnejšiu prekážku a výraznejší zásah do jeho majetkových pomerov, a už vôbec nemôže byť pre neho v tomto zmysle likvidačná resp. neúnosná.

19. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p. tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, keďže úspech žalobkyne ako aj žalovaných 1/ a 2/ vyhodnotil súd pre účely rozhodovania o nároku na náhradu trov konania v zásade za rovnaký. Žalobkyňa bola totiž v rozhodujúcej miere neúspešná v časti nároku na náhradu škody na zdraví (náhrady za bolesť a nákladov spojené s liečením), avšak úspešná bola v časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. K tejto časti nároku súd uvádza, že rozhodnutie o výške náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch záviselo od úvahy súdu, preto čiastočné (hoci v prevažnej miere) zamietnutie žaloby v tejto časti, súd pre účely rozhodovania o nároku na náhradu trov konania nepovažoval za neúspech žalobkyne. Za podstatné považoval súd to, že čo do základu nároku (na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch) mala žalobkyňa v konaní úspech, pričom jeho výška bola výlučne predmetom úvahy súdu, za čo žalobkyňa nemôže niesť zodpovednosť (a byť procesne sankcionovaná v podobe nepriznania nároku na náhradu trov konania, resp. jeho znížením). V prípadoch, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (alebo od znaleckého posudku) nejde totiž o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou

za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu (alebo znaleckej činnosti). Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania je totiž potrebné rozlíšiť čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca (porov. napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 399/2019 z 15. apríla 2020, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/191/2017 zo dňa 13.12.2017, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/56/2022 zo dňa 16.02.2023, Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, str. 926 a 927).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.